

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► **B** DIRECTIVA 2008/56/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 17 iunie 2008

de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin
(Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 164, 25.6.2008, p. 19)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Directiva (UE) 2017/845 a Comisiei din 17 mai 2017	L 125	27	18.5.2017

**DIRECTIVA 2008/56/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A
CONSILIULUI**

din 17 iunie 2008

**de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul
politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru
mediul marin”)**

(Text cu relevanță pentru SEE)

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

(1) Prezenta directivă instituie un cadru în care statele membre adoptă măsurile necesare pentru a obține sau a menține starea ecologică bună a mediului marin, cel mai târziu până în anul 2020.

(2) În acest scop, sunt elaborate și puse în practică strategii marine pentru:

(a) a proteja și conserva mediul marin, a preveni deteriorarea acestuia sau, dacă este posibil, a reface ecosistemele marine în zonele în care acestea au fost afectate în mod negativ;

(b) a preveni și reduce aportul de elemente externe în mediul marin, în vederea eliminării treptate a poluării, astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (8), pentru a garanta lipsa unor influențe sau riscuri semnificative pentru biodiversitatea marină, ecosistemele marine, sănătatea umană sau modurile legitime de utilizare a mării.

(3) Strategiile marine folosesc abordarea ecosistemică pentru gestionarea activităților umane, asigurând menținerea presiunii totale a acestor activități la un nivel compatibil cu obținerea unei stări ecologice bune și faptul că nu este compromisă capacitatea ecosistemelor marine de a reacționa la schimbările induse de om, făcând posibilă totodată o utilizare durabilă a bunurilor și a serviciilor marine de către generațiile prezente și cele viitoare.

(4) Prezenta directivă contribuie la întărirea coerenței dintre preocupările legate de mediu și vizează să asigure integrarea acestora în diferitele politici, acorduri și măsuri legislative care au impact asupra mediului marin.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică tuturor apelor marine, astfel cum sunt definite în articolul 3 alineatul (1) și ia în considerare efectele transfrontaliere asupra calității mediului marin al țărilor terțe din aceeași regiune sau subregiune marină.

(2) Prezenta directivă nu se aplică activităților al căror obiectiv unic este apărarea sau securitatea națională. Cu toate acestea, statele membre fac eforturi să garanteze că aceste activități sunt puse în aplicare într-un mod compatibil cu obiectivele prezentei directive, în măsura în care acest lucru este rezonabil și realizabil.

▼B*Articolul 3***Definiții**

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

1. „ape marine” înseamnă:
 - (a) apele, fundul mării și subsolul marin situate în partea exterioară a liniei de bază care este limita de măsurare a întinderii apelor teritoriale care se extind până la extremitatea zonei în care un stat membru deține și/sau își exercită jurisdicția, conform UNCLOS, cu excepția apelor adiacente țărilor și teritoriilor menționate în anexa II la tratat și a departamentelor și colectivităților franceze de peste mări; și
 - (b) apele de coastă conform definiției din Directiva 2000/60/CE, fundul mării și subsolul acestora, în măsura în care unele aspecte specifice ale stării ecologice a mediului marin nu au fost deja abordate în cadrul directivei în cauză sau în alte acte legislative comunitare;
2. „regiune marină” înseamnă regiunea vizată la articolul 4. Regiunile marine și subregiunile acestora sunt definite în scopul facilitării punerii în aplicare a prezentei directive și sunt determinate pe bază criteriilor hidrologice, oceanografice și biogeografice;
3. „strategie marină” înseamnă strategia care trebuie elaborată și pusă în practică pentru fiecare regiune sau subregiune marină vizată, în conformitate cu articolul 5;
4. „stare ecologică” înseamnă starea generală a mediului în apele marine, ținându-se cont de structura, funcția și procesele ecosistemelor care compun mediul marin, împreună cu factorii naturali fiziografici, geografici, biologici, geologici și climatici, precum și de condițiile fizice, acustice și chimice care rezultă în special din activitatea umană desfășurată în cadrul sau în afara zonei în cauză;
5. „stare ecologică bună” înseamnă starea ecologică a apelor marine care se definește prin diversitatea ecologică și dinamica oceanelor și a mărilor, care sunt curate, în bună stare sanitară și productive în cadrul condițiilor lor intrinseci și printr-o utilizare durabilă a mediului marin, salvărdându-se astfel potențialul acestuia pentru utilizările și activitățile generațiilor actuale și viitoare, și anume:
 - (a) structura, funcțiile și procesele ecosistemelor marine componente, care împreună cu factorii fiziografici, geografici, geologici și climaterici, permit ecosistemelor menționate să își păstreze întreaga funcționalitate și capacitate de rezistență în fața schimbărilor ecologice induse de om. Speciile și habitatele marine sunt protejate, este prevenit declinul biodiversității datorat intervenției omului și funcționarea diferitelor componente biologice este în echilibru;

▼B

- (b) proprietățile hidromorfologice, fizice și chimice ale ecosistemelor, inclusiv proprietățile care rezultă din activitățile umane din zona în cauză, susțin ecosistemele în maniera descrisă mai sus. Aportul de substanțe rezultate din activitățile umane și de energie, inclusiv zgomotul, în mediul marin nu provoacă efecte poluante.

Starea ecologică bună este determinată la nivelul regiunii sau subregiunii marine, astfel cum este menționată la articolul 4, pe baza descriptorilor calitativi prevăzuți în anexa I. Se pune în aplicare o gestionare adaptivă bazată pe abordarea ecosistemică cu scopul atingerii unei stări ecologice bune;

6. „criterii” înseamnă caracteristicile tehnice particulare strâns legate de descriptorii calitativi;
7. „obiectiv de mediu” înseamnă descrierea calitativă și cantitativă a stării dorite pentru diferitele componente ale apelor marine, precum și a presiunilor și a impactului exercitate asupra lor, în fiecare regiune și subregiune marină. Obiectivele de mediu sunt fixate în conformitate cu articolul 10;
8. „poluare” înseamnă introducerea directă sau indirectă în mediul marin, ca urmare a activităților umane, de substanțe și energie, inclusiv surse sonore submarine care rezultă din activități umane, care produc sau sunt susceptibile să producă efecte nocive cum ar fi deteriorarea resurselor vii și a ecosistemelor marine, inclusiv pierderea biodiversității, riscuri pentru sănătatea umană, obstacole pentru activități maritime, inclusiv pentru pescuit, turism și agrement, precum și pentru alte utilizări legitime ale mării, provoacă alterarea calității apelor marine din punctul de vedere al utilizării acestora și reducerea facilităților de agrement ale mediului marin sau, în general, afectează utilizarea durabilă a bunurilor și a serviciilor marine;
9. „cooperare regională” înseamnă cooperarea și coordonarea activităților între statele membre și, ori de câte ori este posibil, între state membre și țări terțe care împart aceeași regiune sau subregiune marină, cu scopul de a elabora și a pune în aplicare strategii marine;
10. „Convenție privind mările regionale” înseamnă orice convenție sau acord internațional împreună cu organismele lor de conducere, încheiat în scopul protecției mediului marin din regiunile marine menționate la articolul 4, cum ar fi Convenția pentru protecția mediului marin din zona Mării Baltice, Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est și Convenția privind protecția mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane.

*Articolul 4***Regiunile și subregiunile marine**

- (1) Atunci când pun în aplicare obligațiile care le revin în temeiul prezentei directive, statele membre au în vedere în mod corespunzător faptul că apele marine aflate sub suveranitatea sau jurisdicția lor fac parte integrantă din următoarele regiuni marine:

▼B

- (a) Marea Baltică;
 - (b) Oceanul Atlantic de Nord-Est;
 - (c) Marea Mediterană;
 - (d) Marea Neagră.
- (2) Pentru a ține cont de caracteristicile unei zone date, statele membre pot să pună în aplicare prezenta directivă bazându-se pe subdiviziunile apelor marine la nivelul adecvat menționate la alineatul (1), cu condiția ca aceste subdiviziuni să fie definite într-o manieră compatibilă cu subregiunile marine următoare:
- (a) în Oceanul Atlantic de Nord-Est:
 - (i) Marea Nordului în sens larg, inclusiv Kattegat și Canalul Mânecii;
 - (ii) Mările Celtice;
 - (iii) golful Biscaya și coasta iberică;
 - (iv) în Oceanul Atlantic, regiunea biogeografică macaronesiană, reprezentată de apele din jurul insulelor Azore, Madeira și Canare;
 - (b) în Marea Mediterană:
 - (i) Marea Mediterană occidentală;
 - (ii) Marea Adriatică;
 - (iii) Marea Ionică și Marea Mediterană centrală;
 - (iv) Marea Egee Levantină.

Statele membre notifică Comisia cu privire la toate subdiviziunile cel mai târziu la data precizată la articolului 26 alineatul (1) primul paragraf, dar le pot modifica după terminarea și evaluarea inițială prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (a) punctul (i).

*Articolul 5***Strategiile marine**

- (1) Fiecare stat membru elaborează, pentru fiecare regiune sau subregiune marină respectivă, o strategie pentru mediul marin aplicabilă apelor sale maritime, respectând planul de acțiune descris la alineatul (2) literele (a) și (b).
- (2) Statele membre care partajează o regiune sau subregiune marină cooperează pentru a garanta faptul că, în cadrul fiecărei regiuni sau subregiuni marine, măsurile cerute pentru atingerea obiectivelor prezentei directive și în particular diferitele elemente din strategiile marine, menționate la literele (a) și (b), sunt coerente și sunt coordonate în regiunea sau subregiunea marină în cauză, în conformitate cu următorul plan de acțiune în raport cu care statele membre în cauză depun tot efortul pentru a urma o abordare comună:

▼B

- (a) pregătirea:
- (i) o evaluare inițială, care trebuie efectuată până la 15 iulie 2012, a stării ecologice actuale a apelor în cauză și a impactului de mediu al activităților umane asupra acestor ape, în conformitate cu articolul 8;
 - (ii) o determinare, efectuată până la 15 iulie 2012, a „stării ecologice bune” pentru apele în cauză, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1);
 - (iii) fixarea, până la 15 iulie 2012, a unei serii de obiective de mediu și de indicatori asociați, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1);
 - (iv) elaborarea și punerea în aplicare, până la 15 iulie 2014, în lipsa dispozițiilor contrare ale legislației comunitare aplicabile, a unui program de monitorizare în vederea evaluării continue și a actualizării periodice a obiectivelor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1);
- (b) programul de măsuri:
- (i) elaborarea, cel mai târziu până în 2015, a unui program de măsuri destinat să asigure atingerea sau menținerea stării ecologice bune, în conformitate cu articolul 13 alineatele (1), (2) și (3);
 - (ii) punerea în aplicare, cel mai târziu până în 2016, a programului prevăzut la punctul (i), în conformitate cu articolul 13 alineatul (10).
- (3) Statele membre cu granițe în aceeași regiune sau subregiune marină aflată sub incidența prezentei directive, în care starea mării este atât de critică încât necesită o acțiune urgentă, ar trebui să elaboreze un plan de acțiune în conformitate cu alineatul (1), prevăzând lansarea anticipată a programelor de măsuri, precum și posibile măsuri de protecție mai stricte, cu condiția ca acest lucru să nu împiedice obținerea sau menținerea unei stări ecologice bune în oricare altă regiune sau subregiune marină. În acest caz:
- (a) statele membre în cauză informează Comisia cu privire la programul lor revizuit și acționează în consecință;
 - (b) Comisia este invitată să ia în considerare furnizarea de sprijin statelor membre în eforturile lor sporite depuse pentru ameliorarea mediului marin, considerând regiunea în cauză drept un proiect-pilot.

*Articolul 6***Cooperarea regională**

- (1) În vederea realizării coordonării prevăzute la articolul 5 alineatul (2), statele membre utilizează, în măsura în care acest lucru este posibil și oportun, structuri instituționale regionale existente în materie de cooperare, inclusiv cele instituite în temeiul convențiilor asupra mărilor regionale, care acoperă regiunea sau subregiunea în cauză.
- (2) În scopul elaborării și punerii în practică a strategiilor marine, statele membre depun toate eforturile, în cadrul fiecărei regiuni sau subregiuni marine, folosind forurile internaționale competente, inclusiv mecanismele și structurile convențiilor privind mările regionale, pentru a-și coordona acțiunile cu țările terțe care au suveranitate sau jurisdicție asupra apelor din aceeași regiune sau subregiune marină.

▼B

În acest context, statele membre se bazează, în măsura în care este posibil, pe programele și activitățile pertinente existente elaborate în cadrul structurilor rezultate din acorduri internaționale, ca de pildă convențiile privind mările regionale.

Coordonarea și cooperarea sunt extinse, atunci când este cazul, la toate statele membre situate în bazinul unei regiuni sau subregiuni marine, inclusiv țările fără ieșire la mare, pentru a permite statelor membre situate în această regiune sau subregiune marină să-și îndeplinească obligațiile care le revin în virtutea prezentei directive, utilizând structurile de cooperare prevăzute de prezenta directivă sau de Directiva 2000/60/CE.

*Articolul 7***Autoritățile competente**

(1) Până la 15 iulie 2010, statele membre desemnează, pentru fiecare regiune sau subregiune marină în cauză, autoritatea sau autoritățile competente pentru punerea în aplicare a prezentei directive în privința apelor lor marine.

Până la 15 ianuarie 2011, statele membre furnizează Comisiei lista autorităților competente desemnate, împreună cu informațiile prevăzute în anexa II.

În același timp, statele membre comunică Comisiei o listă cu autoritățile lor competente în cadrul acelor organisme internaționale la care participă și care sunt relevante pentru punerea în aplicare a prezentei directive.

Statele membre situate în bazinul fiecărei regiuni și subregiuni marine desemnează de asemenea autoritatea sau autoritățile competente însărcinate cu cooperarea și coordonarea astfel cum este menționat la articolul 6.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificări ale informațiilor comunicate în baza alineatului (1), în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a unei asemenea modificări.

CAPITOLUL II

STRATEGIILE MARINE: PREGĂTIREA*Articolul 8***Evaluarea**

(1) Pentru fiecare regiune sau subregiune marină, statele membre procedează la o evaluare inițială a apelor lor marine, ținând cont de datele existente, atunci când acestea sunt disponibile și cuprinzând următoarele elemente:

- (a) o analiză a particularităților și caracteristicilor esențiale și a stării ecologice a acestor ape în momentul evaluării, bazate pe lista orientativă a elementelor enumerate în tabelul 1 din anexa III și privind caracteristicile fizice și chimice, tipurile de habitat, trăsăturile biologice și hidromorfologia;
- (b) o analiză a presiunilor și a impacturilor predominante, inclusiv cele care rezultă din activități umane, care influențează starea ecologică a acestor ape, analiză care:

▼B

- (i) se bazează pe lista orientativă a elementelor enumerate în tabelul 2 din anexa III, și reglementează aspectele calitative și cantitative ale diverselor presiuni, precum și tendințele previzibile;
 - (ii) cuprinde principalele efecte cumulative și sinergice; și
 - (iii) ia în considerare evaluările pertinente care au fost efectuate în conformitate cu legislația comunitară în vigoare;
- (c) o analiză economică și socială a utilizării acestor ape și a costurilor degradării mediului marin.
- (2) Analizele menționate la alineatul (1) țin cont de elementele privind apele costiere, tranzitorii și teritoriale aflate sub incidența dispozițiilor aplicabile ale legislației comunitare în vigoare, în special cele ale Directivei 2000/60/CE. Acestea iau în considerare sau au drept bază și alte evaluări relevante, precum cele efectuate în comun în cadrul convențiilor privind mările regionale sau se fondează pe acestea, astfel încât să realizeze o evaluare globală a stării mediului marin.
- (3) În cursul pregătirii evaluării menționate la alineatul (1), statele membre depun tot efortul, prin coordonarea stabilită în conformitate cu articolele 5 și 6, pentru a asigura că:
- (a) metodologia de evaluare este consecventă în regiunea sau subregiunea marină în cauză;
 - (b) impactul și caracteristicile transfrontaliere sunt luate în considerare.

*Articolul 9***Determinarea stării ecologice bune**

(1) Referindu-se la evaluarea inițială realizată în virtutea articolului 8 alineatul (1), statele membre determină, pentru apele marine ale fiecărei regiuni și subregiuni marine respective, un ansamblu de caracteristici corespunzătoare unei stări ecologice bune, pe baza descriptorilor calitativi enumerați în anexa I.

Statele membre vor ține cont de elementele orientative enumerate în tabelul 1 din anexa III și în special de caracteristicile fizice și chimice, tipurile de habitat, de caracteristicile biologice și hidromorfologie.

Statele membre țin cont, de asemenea, și de presiunile și impacturile produse de activitățile umane în fiecare regiune sau subregiune marină, luând în considerare listele orientative stabilite în tabelul 2 din anexa III.

(2) Statele membre notifică Comisia cu privire la evaluarea realizată conform articolului 8 alineatul (1) și cu privire la determinarea efectuată în virtutea alineatului (1) din prezentul articol în termen de trei luni de la finalizarea acesteia din urmă.

(3) Criteriile și normele metodologice care trebuie aplicate de statele membre și care sunt destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive completând-o, sunt adoptate, pe baza anexelor I și III, în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 25 alineatul (3) până la 15 iulie 2010, în scopul de a asigura coerența și de a putea compara, de la o regiune sau subregiune marină la alta, în ce măsură este realizată starea ecologică bună. Înainte de a

▼B

propune asemenea criterii și norme, Comisia consultă toate părțile interesate, inclusiv convențiile privind mările regionale. Înainte de a propune asemenea criterii și norme, Comisia consultă toate părțile interesate, inclusiv convențiile privind mările regionale.

*Articolul 10***Stabilirea obiectivelor de mediu**

(1) Pe baza evaluării inițiale realizate în temeiul articolului 8 alineatul (1), statele membre stabilesc pentru fiecare regiune și subregiune marină un set complet de obiective de mediu și de indicatori aferenți pentru apele lor marine, cu scopul de a orienta eforturile în vederea atingerii stării ecologice bune a mediului marin, inspirându-se din lista orientativă de presiuni și impacturi prezentată în tabelul 2 din anexa III, precum și din lista orientativă de caracteristici prezentată în anexa IV.

La stabilirea obiectivelor și a indicatorilor respectivi, statele membre țin cont de continuitatea de aplicare pentru aceleași ape a obiectivelor de mediu pertinente existente, stabilite la nivel național, comunitar sau internațional, asigurând compatibilitatea reciprocă a acestor obiective și luarea în considerare, de asemenea, pe cât acest lucru este posibil, a impacturilor transfrontaliere semnificative și a caracteristicilor transfrontaliere.

(2) Statele membre notifică Comisiei obiectivele de mediu în termen de 3 luni de la stabilirea acestora.

*Articolul 11***Programe de monitorizare**

(1) Pe baza evaluării inițiale realizate în baza articolului 8 alineatul (1), statele membre elaborează și pun în aplicare programe de monitorizare coordonate în vederea evaluării permanente a stării ecologice a apelor lor marine, pe baza listelor indicative de elemente enumerate în anexa III și a listei prevăzute în anexa V, și în funcție de obiectivele de mediu stabilite în conformitate cu articolul 10.

Programele de monitorizare sunt compatibile în cadrul regiunilor și subregiunilor marine, și se bazează pe dispozițiile pertinente în materie de evaluare și de monitorizare stabilite de către legislația comunitară, inclusiv directivele privind habitatele și păsările, sau în temeiul acordurilor internaționale și sunt compatibile cu aceste dispoziții.

(2) Statele membre cu o regiune sau subregiune marină comună elaborează programe de monitorizare în conformitate cu alineatul (1) și fac eforturi, în interesul coerenței și al coordonării, să asigure că:

- (a) metodele de monitorizare sunt consecvente în regiunea sau subregiunea marină în cauză, pentru a facilita compararea rezultatelor monitorizării;
- (b) impactul și caracteristicile transfrontaliere pertinente sunt luate în considerare.

(3) Statele membre notifică programele de monitorizare Comisiei în termen de 3 luni de la elaborarea lor.

▼B

(4) Specificațiile și metodele standardizate de monitorizare și de evaluare care țin cont de angajamentele existente și asigură comparabilitatea între rezultatele operațiunilor de monitorizare și evaluare și care sunt destinate modificării elementelor neesențiale ale prezentei directive completând-o sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

*Articolul 12***Notificările și evaluările Comisiei**

Pe baza tuturor notificărilor efectuate în temeiul articolului 9 alineatul (2), al articolului 10 alineatul (2) și al articolului 11 alineatul (3), cu privire la fiecare regiune sau subregiune marină, Comisia evaluează dacă, pentru fiecare stat membru, elementele comunicate constituie un cadru corespunzător pentru îndeplinirea cerințelor prezentei directive și poate solicita statului membru în cauză să furnizeze orice fel de informații suplimentare, dacă sunt disponibile și necesare.

Pentru a efectua evaluările în cauză, Comisia examinează coerența între cadrele stabilite în cadrul diferitelor regiuni sau subregiuni marine și în ansamblul Comunității.

În termen de șase luni de la recepționarea tuturor notificărilor menționate, Comisia informează statele membre în cauză dacă, în opinia sa, elementele comunicate respectă dispozițiile prezentei directive și oferă îndrumare cu privire la orice modificări pe care le consideră necesare.

CAPITOLUL III

STRATEGII MARINE: PROGRAME DE MĂSURI*Articolul 13***Programe de măsuri**

(1) Pentru fiecare regiune sau subregiune marină în cauză, statele membre determină măsurile necesare pentru a obține sau pentru a menține starea ecologică bună, în sensul articolului 9 alineatul (1), în apele lor marine.

Aceste măsuri se elaborează pe baza evaluării inițiale realizate în baza articolului 8 alineatul (1), având în vedere obiectivele de mediu stabilite în temeiul articolului 10 alineatul (1), și ținând cont de tipurile de măsuri enumerate în anexa VI.

(2) Statele membre integrează măsurile elaborate în temeiul alineatului (1) într-un program de măsuri, ținând cont de măsurile pertinente necesare în temeiul legislației comunitare, în special Directiva 2000/60/CE, Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale ⁽¹⁾ și Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind

⁽¹⁾ JO L 135, 30.5.1991, p. 40. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

▼B

gestionarea calității apei pentru scăldat⁽¹⁾ și instrumentele legislative ulterioare privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei sau în temeiul acordurilor internaționale.

(3) În stabilirea unui program de măsuri conform alineatului (2), statele membre trebuie să țină pe deplin cont de dezvoltarea durabilă și în special de repercusiunile sociale și economice ale măsurilor prevăzute. În scopul acordării de asistență autorității sau autorităților competente menționate la articolul 7 în vederea realizării obiectivelor lor într-o manieră integrată, statele membre pot identifica sau înființa cadre administrative pentru a putea beneficia de pe urma unei interacțiuni de acest fel.

Statele membre veghează ca măsurile să fie rentabile și realizabile din punct de vedere tehnic și procedează, înainte de introducerea oricărei noi măsuri, la o analiză a impactului acesteia, inclusiv analize cost-beneficii.

(4) Programele de măsuri stabilite în conformitate cu prezentul articol cuprind măsuri de protecție spațială, contribuind la rețele coerente și reprezentative de zone marine protejate, cuprinzând în mod adecvat diversitatea ecosistemelor componente, ca de exemplu zone speciale de conservare în sensul Directivei „Habitat”, zone de protecție speciale în sensul Directivei „Păsări” și zone marine protejate, astfel cum au fost convenite de Comunitate sau de statele membre interesate, în cadrul acordurilor internaționale sau regionale la care acestea sunt părți.

(5) În cazul în care statele membre consideră că gestionarea unei activități umane la nivel comunitar sau internațional ar putea avea un impact semnificativ asupra mediului marin, în special în zonele menționate la alineatul (4), acestea se vor adresa, în mod individual sau colectiv, autorității competente sau organizației internaționale corespunzătoare în vederea examinării și a unei eventuale adoptări a unor măsuri care ar putea fi necesare pentru realizarea obiectivelor prezentei directive, pentru a permite menținerea sau, după caz, refacerea integrității, structurii și funcționării ecosistemelor.

(6) Nu mai târziu de 2013, statele membre vor pune la dispoziția publicului informațiile corespunzătoare privind zonele menționate la alineatele (4) și (5) pentru fiecare regiune și subregiune marină.

(7) Statele membre indică în programele lor de măsuri modalitățile de punere în aplicare a acestora și maniera în care acestea vor contribui la realizarea obiectivelor de mediu stabilite în temeiul articolului 10 alineatul (1).

(8) Statele membre examinează implicațiile programelor lor de măsuri pentru apele aflate dincolo de apele lor marine, în vederea minimizării riscului unor daune și, dacă este posibil, în vederea realizării unui impact pozitiv asupra apelor în cauză.

(9) Statele membre notifică Comisia și toate celelalte state membre interesate cu privire la programele lor de măsuri, în termen de trei luni de la elaborarea acestora.

(10) Sub rezerva dispozițiilor articolului 16, statele membre veghează ca programele lor să fie operaționale în termen de un an de la elaborarea acestora.

⁽¹⁾ JO L 64, 4.3.2006, p. 37.

Articolul 14

Excepții

(1) Un stat membru poate identifica în apele sale marine anumite situații în care, pentru oricare din motivele enumerate la literele (a)-(d), obiectivele de mediu sau starea ecologică bună nu pot fi atinse, în toate aspectele lor, prin măsurile luate de statul membru în cauză sau, pentru motivele menționate la litera (e), nu pot fi atinse în termenul respectiv:

- (a) acțiunea sau lipsa de acțiune care nu este imputabilă statului membru în cauză;
- (b) cauze naturale;
- (c) forță majoră;
- (d) modificarea sau alterarea caracteristicilor fizice ale apelor marine cauzate de acțiuni întreprinse din motive de interes public superior care depășește impactul negativ asupra mediului, inclusiv impactul transfrontalier eventual;
- (e) condițiile naturale care nu permit îmbunătățirea în timp util a stării apelor marine respective.

Statul membru în cauză indică în mod clar astfel de situații în programul său de măsuri și justifică punctul său de vedere către Comisie. În identificarea acestor situații un stat membru va lua în considerare consecințele pentru statele membre din regiunea sau subregiunea marină în cauză.

Cu toate acestea, statul membru interesat adoptă măsuri *ad-hoc* adecvate în vederea continuării urmăririi obiectivelor de mediu, în vederea evitării oricărei noi deteriorări a stării apelor marine afectate pentru motivele expuse la literele (b), (c) sau (d) și pentru a atenua impactul negativ la nivelul regiunii sau subregiunii marine respective sau în apele marine ale altor state membre.

(2) În situația prevăzută la alineatul (1) litera (d), statele membre veghează ca modificările sau alterările să nu împiedice sau să nu compromită într-o manieră definitivă obținerea stării ecologice bune la nivelul regiunii sau subregiunii marine respective sau în apele marine ale altor state membre.

(3) Măsurile *ad-hoc* prevăzute la alineatul (1) paragraful al treilea sunt, în măsura posibilului, integrate în programele de măsuri.

(4) Statele membre elaborează și pun în aplicare toate elementele strategiilor marine menționate la articolul 5 alineatul (2), dar nu sunt nevoite, cu excepția evaluării inițiale descrise la articolul 8, să ia măsuri specifice în cazul în care nu există un risc semnificativ pentru mediul marin sau în cazul în care costurile acestor măsuri ar fi disproporționate având în vedere riscurile pentru mediul marin, și cu condiția să nu continue deteriorarea acestuia.

Atunci când, pentru oricare dintre motivele menționate, un stat membru nu ia niciun fel de măsuri, acesta furnizează Comisiei justificările necesare pentru a-și motiva decizia, evitând, în același timp, compromiterea permanentă a obiectivului de a atinge o bună stare ecologică.

Articolul 15

Recomandări de acțiune comunitară

(1) În cazul în care un stat membru identifică o problemă având impact asupra stării ecologice a apelor sale marine și care nu poate fi rezolvată prin metodele adoptate la nivel național, sau care este legată de o altă politică comunitară sau de un acord internațional, acesta informează Comisia prin furnizarea unei justificări care susține punctul său de vedere.

Comisia răspunde într-un termen de șase luni.

(2) În cazul în care este necesară o acțiune a instituțiilor comunitare, statele membre adresează recomandări corespunzătoare Comisiei sau Consiliului în vederea unor măsuri cu privire la problemele menționate la alineatul (1). În lipsa unor dispoziții contrare din legislația comunitară aplicabilă, Comisia răspunde tuturor recomandărilor de acest tip într-un termen de 6 luni și, dacă este cazul, reflectă recomandările primite în prezentarea de propuneri aferente către Parlamentul European și către Consiliu.

Articolul 16

Notificările și evaluările Comisiei

Pe baza notificărilor cu privire la programele de măsuri, realizate în temeiul articolului 13 alineatul (9), Comisia evaluează, în cazul fiecărui stat membru, măsura în care programele notificate constituie un cadru corespunzător pentru satisfacerea cerințelor prezentei directive și poate solicita statului membru în cauză să furnizeze orice fel de informații suplimentare, dacă sunt disponibile și necesare.

Pentru a efectua evaluările în cauză, Comisia ia în considerare coerența între programele de măsuri din cadrul diferitelor regiuni sau subregiuni marine, precum și la nivelul întregii Comunități.

În termen de șase luni de la recepționarea tuturor notificărilor menționate, Comisia informează statele membre în cauză cu privire la faptul dacă, în opinia sa, programele de măsuri comunicate respectă dispozițiile prezentei directive și oferă îndrumare cu privire la orice modificări pe care le consideră necesare.

CAPITOLUL IV

ACTUALIZARE, RAPOARTE ȘI INFORMAREA PUBLICULUI

Articolul 17

Actualizarea

(1) Statele membre veghează ca strategiile marine să fie actualizate pentru fiecare regiune sau subregiune marină respectivă.

(2) În sensul alineatului (1), statele membre revizuiesc într-o manieră coordonată, așa cum se precizează la articolul 5, următoarele elemente ale strategiilor lor marine la fiecare șase ani de la elaborarea inițială a acestora:

(a) evaluarea inițială și determinarea stării ecologice bune, astfel cum sunt prevăzute respectiv în articolul 8 alineatul (1) și în articolul 9 alineatul (1);

(b) obiectivele de mediu stabilite în baza articolului 10 alineatul (1);

▼B

- (c) programele de monitorizare elaborate în baza articolului 11 alineatul (1);
 - (d) programele de măsuri elaborate în baza articolului 13 alineatul (2).
- (3) Detaliile referitoare la orice actualizări efectuate ca urmare a revizuirii prevăzute la alineatul (2) sunt comunicate Comisiei, convențiilor privind mările regionale și oricăror alte state membre interesate, într-un termen de trei luni de la data publicării lor, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2).
- (4) Articolele 12 și 16 se aplică *mutatis mutandis* prezentului articol.

*Articolul 18***Rapoarte intermediare**

Într-un termen de trei ani de la data publicării fiecărui program de măsuri sau de la data actualizării acestuia în conformitate cu articolul 19 alineatul (2), statele membre înaintează Comisiei un raport intermediar succint descriind progresele realizate în punerea în aplicare a programului respectiv.

*Articolul 19***Consultarea și informarea publicului**

- (1) Conform legislației comunitare existente aplicabile în materie, statele membre veghează ca tuturor părților interesate să li se acorde din timp posibilități efective de a participa la punerea în aplicare a prezentei directive cu implicarea, dacă este posibil, a structurilor sau organelor de conducere existente, inclusiv Convențiile privind mările regionale, Organele consultative științifice și Consiliile consultative regionale.
- (2) Statele membre publică și pun la dispoziția publicului pentru observații rezumatele următoarelor elemente ale strategiilor lor marine sau ale actualizărilor respective, astfel:
- (a) evaluarea inițială și determinarea stării ecologice bune, prevăzute la articolul 8 alineatul (1) și la articolul 9 alineatul (1);
 - (b) obiectivele de mediu stabilite în baza articolului 10 alineatul (1);
 - (c) programele de monitorizare elaborate în baza articolului 11 alineatul (1);
 - (d) programele de măsuri elaborate în baza articolului 13 alineatul (2).
- (3) În ceea ce privește accesul la informații în materie de mediu, se aplică Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

▼B

În temeiul Directivei 2007/2/CE, statele membre acordă Comisiei, în vederea executării sarcinilor care îi revin în temeiul prezentei directive, în special examinarea stării mediului marin din cadrul Comunității în temeiul articolului 20 alineatul (3) litera (b), drepturi de acces și de utilizare a datelor și informațiilor rezultate în urma evaluării inițiale efectuate în temeiul articolului 8 și în urma programelor de monitorizare înființate în temeiul articolului 11.

În termen de cel mult șase luni de la ziua în care devin disponibile datele și informațiile rezultate în urma evaluării inițiale efectuate în temeiul articolului 8 și în urma programelor de monitorizare înființate în temeiul articolului 11, aceste informații și date sunt puse, de asemenea, la dispoziția Agenției Europene de Mediu, în vederea executării sarcinilor ce îi revin.

*Articolul 20***Rapoartele Comisiei**

(1) Comisia publică un prim raport de evaluare a punerii în aplicare a prezentei directive într-un termen de 2 ani de la data primirii tuturor programelor și măsurilor și, în orice caz, până în 2019 cel târziu.

În continuare, Comisia publică rapoarte la fiecare șase ani. Acestea sunt prezentate Parlamentului European și Consiliului.

(2) Până cel târziu la 15 iulie 2012, Comisia publică un raport care să evalueze contribuția prezentei directive la îndeplinirea obligațiilor, angajamentelor și inițiativelor existente ale statelor membre sau ale Comunității la nivel comunitar sau internațional în materie de protecție a mediului în apele marine.

Acest raport este prezentat Parlamentului European și Consiliului.

(3) Rapoartele prevăzute la alineatul (1) cuprind elementele următoare:

- (a) o examinare a progreselor realizate în punerea în aplicare a prezentei directive;
- (b) o revizuire a stării mediului marin în cadrul Comunității, efectuată în cooperare cu Agenția Europeană pentru Mediu și cu organizațiile și convențiile regionale asupra mediului marin și pescuitului;
- (c) o analiză a strategiilor marine, acompaniată de sugestii în vederea ameliorării acestora;
- (d) un rezumat al informațiilor transmise de către statele membre în virtutea articolelor 12 și 16, respectiv a evaluărilor realizate de către Comisie în conformitate cu articolul 16 în ceea ce privește informațiile comunicate de către statele membre în virtutea articolului 15;
- (e) un rezumat al răspunsului la fiecare din rapoartele adresate Comisiei de către statele membre, în virtutea articolului 18;
- (f) un rezumat al răspunsurilor la observațiile prezentate de către Parlamentul European și de către Consiliu asupra strategiilor marine anterioare;

▼B

- (g) un rezumat al contribuțiilor aduse de către alte politici comunitare la atingerea obiectivelor prezentei directive.

*Articolul 21***Raport privind progresele înregistrate în zonele protejate**

În baza informațiilor furnizate de statele membre până în 2013, Comisia va raporta, nu mai târziu de 2014, asupra progreselor realizate în crearea de zone marine protejate, luând în considerare obligațiile existente în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă și cu angajamentele Comunității și ale statelor membre la nivel internațional.

Acest raport este prezentat Parlamentului European și Consiliului.

*Articolul 22***Finanțarea comunitară**

(1) Având în vedere caracterul prioritar inerent instituirii unor strategii marine, punerea în aplicare a prezentei directive este sprijinită prin instrumente financiare comunitare existente, în conformitate cu normele și condițiile corespunzătoare.

(2) Programele elaborate de statele membre sunt cofinanțate de către Uniunea Europeană, în conformitate cu instrumentele financiare existente.

*Articolul 23***Revizuirea prezentei directive**

Comisia revizuieste prezenta directivă până la 15 iulie 2023 și propune, dacă este cazul, modificările necesare.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 24***Adaptări tehnice**

(1) Anexele III, IV și V pot fi modificate în funcție de progresele științifice și tehnice în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3), ținându-se cont de termenele stabilite în articolul 17 alineatul (2) pentru revizuirea și actualizarea strategiilor marine.

(2) Conform procedurii de reglementare menționate la articolul 25 alineatul (2),

(a) se pot adopta norme metodologice în vederea aplicării anexelor I, III, IV și V;

(b) se pot adopta formate tehnice în scopul transmiterii și tratării datelor și în special a datelor statistice și cartografice.

*Articolul 25***Comitetul de reglementare**

- (1) Comisia este asistată de un comitet.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la 3 luni.

- (3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

*Articolul 26***Transpunerea**

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 15 iulie 2010. Acestea comunică de îndată Comisiei textele acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

- (3) Statele membre fără ape marine asigură intrarea în vigoare doar a acelor dispoziții necesare pentru garantarea respectării cerințelor prevăzute la articolul 6 și la articolul 7.

Atunci când astfel de dispoziții sunt deja în vigoare în legislațiile lor naționale, statele membre interesate comunică Comisiei textul dispozițiilor în cauză.

*Articolul 27***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 28***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

*ANEXA I***Descriptori calitativi pentru determinarea stării ecologice bune**

[menționați la articolul 3 alineatul (5), articolul 9 alineatele (1) și (3) și articolul 24]

1. Se menține diversitatea biologică. Calitatea și densitatea habitatelor, precum și repartiția și abundența speciilor corespund condițiilor fiziografice, geografice și climaterice existente.
2. Speciile neindigene introduse prin activități umane sunt la nivelul la care nu perturbă ecosistemele.
3. Populațiile tuturor peștilor și crustaceelor exploatate în scopuri comerciale sunt în limitele securității biologice, prezentând o distribuire a populației în funcție de vârstă și mărime, care indică starea bună a rezervelor.
4. Toate elementele ce formează lanțul trofic marin, în măsura în care sunt cunoscute, sunt prezente la un nivel de abundență și diversitate normal, care este capabil să asigure abundența speciilor pe termen lung și păstrarea în totalitate a capacității lor reproductive.
5. Eutrofizarea rezultată din activități umane, în special efectele sale nefaste cum ar fi pierderi ale biodiversității, degradarea ecosistemelor, proliferarea algelor toxice și deoxigenarea apelor profunde, este redusă la minimum.
6. Structura sedimentului marin este cea care asigură faptul că structura și funcțiile ecosistemului sunt protejate, iar ecosistemele bentonice, în special, nu sunt afectate în mod negativ.
7. O modificare permanentă a condițiilor hidrografice nu dăunează ecosistemelor marine.
8. Nivelul de concentrare a contaminanților nu provoacă efecte datorate poluării.
9. Concentrațiile de contaminanți prezente în pești și în alte resurse vii destinate consumului uman nu depășesc pragurile fixate de legislația comunitară sau de alte norme aplicabile.
10. Proprietățile și cantitățile de deșeuri marine nu provoacă daune mediului costier și marin.
11. Introducerea de energie, inclusiv surse sonore submarine, se face la un nivel care nu dăunează mediului marin.

Pentru determinarea caracteristicilor stării ecologice bune a unei regiuni sau subregiuni marine astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1), statele membre studiază fiecare dintre descriptorii calitativi enumerați în prezenta anexă, în scopul de a identifica descriptorii de utilizat pentru determinarea stării ecologice bune a regiunii sau subregiunii marine respective. În cazul în care un stat membru consideră că nu este oportun să folosească unul sau mai mulți descriptori, acesta furnizează Comisiei o justificare în cadrul notificării efectuate în conformitate cu articolul 9 alineatul (2).

*ANEXA II***Autorități competente**

[menționate la articolul 7 alineatul (1)]

1. Numele și adresa autorității sau autorităților competente – denumirea și adresa oficiale ale autorității/autorităților competente menționate.
2. Statutul juridic al autorității sau al autorităților competente – o descriere succintă a statutului juridic al autorității sau al autorităților competente.
3. Responsabilități – o scurtă descriere a responsabilităților juridice și administrative ale autorității sau autorităților competente și a rolului său (lor) privind apele marine în cauză.
4. Lista membrilor – în cazul în care o autoritate sau autorități competente acționează în calitate de organism de coordonare pentru alte autorități competente, se cere o listă a acestora împreună cu un rezumat al rapoartelor instituționale stabilite între acestea pentru a asigura coordonarea.
5. Coordonare regională și subregională – se cere o scurtă descriere a mecanismelor puse în funcțiune pentru a asigura coordonarea între statele membre ale căror ape marine aparțin aceleiași regiuni sau subregiuni marine.

▼ **M1**

ANEXA III

Listele orientative ale elementelor ecosistemului, presiunilor antropice și activităților umane importante pentru apele marine

[menționate la articolul 8 alineatul (1), articolul 9 alineatele (1) și (3), articolul 10 alineatul (1), articolul 11 alineatul (1) și articolul 24]

Tabelul 1

Structura, funcțiile și procesele ecosistemelor marine

cu o relevanță deosebită pentru articolul 8 alineatul (1) litera (a) și pentru articolele 9 și 11

Temă	Elemente ale ecosistemului	Parametri și caracteristici posibile (nota 1)	Descriptori calitativi relevanți prevăzuți în anexa I (notele 2 și 3)
Specii	Grupuri de specii (nota 4) de păsări marine, mamifere, reptile, pești și cefalopode din regiunea sau subregiunea marină	Variația spațială și temporală pe specie sau populație: — distribuția, abundența și/sau biomasa — structura în funcție de dimensiune, vârstă și sex — ratele de fecunditate, de supraviețuire și de mortalitate/vătămare — comportamentul, inclusiv deplasările și migrația — habitatul speciei (întinderea, adecvarea) Componența pe specii a grupului	(1); (3)
Habitat	Tipuri majore de habitate din coloana de apă (pelagice) și de pe fundul mării (bentonice) (nota 5) sau alte tipuri de habitate, inclusiv comunitățile biologice asociate acestora în întreaga regiune sau subregiune marină	Pentru fiecare tip de habitat: — distribuția și întinderea habitatului (și volumul, dacă este cazul) — compoziția, abundența și/sau biomasa speciei (variație spațială și temporală) — structura speciei în funcție de dimensiune și de vârstă (dacă este cazul) — caracteristicile fizice, hidrologice și chimice În plus, pentru habitate pelagice: — concentrația de clorofilă „a” — frecvența înfloririi planctonice și întinderea spațială	(1); (6)
Ecosisteme, inclusiv rețele trofice	Structura, funcțiile și procesele ecosistemului, cuprinzând următoarele: — caracteristici fizice și hidrologice — caracteristici chimice — caracteristici biologice — funcții și procese	Variația spațială și temporală în ceea ce privește: — temperatura și gheața — hidrologia (regimul valurilor și curenților; upwelling, amestecul apelor, timpul de retenție, aportul de apă dulce; nivelul mării) — batimetria	(1); (4)

▼ **M1**

Temă	Elemente ale ecosistemului	Parametri și caracteristici posibile (nota 1)	Descriptori calitativi relevanți prevăzuți în anexa I (notele 2 și 3)
		<ul style="list-style-type: none"> — turbiditatea (încărcătura de sedimente/mâl, transparență, sunete) — substratul și morfologia fundului mării — salinitatea, nutrienții (N, P), carbonul organic, gazele dizolvate (pCO₂, O₂) și pH-ul — legăturile între habitate și speciile de păsări marine, mamifere, reptile, pești și cefalopode — structura comunității pelagice-bentonice — productivitate 	

Note privind tabelul 1

Nota 1: Se oferă o listă orientativă a parametrilor și caracteristicilor relevante pentru specii, habitate și ecosisteme, care reflectă parametrii afectați de presiunile menționate în tabelul 2 din prezenta anexă și au relevanță pentru criteriile stabilite în conformitate cu articolul 9 alineatul (3). Parametrii și caracteristicile specifice care trebuie folosite pentru monitorizare și evaluare ar trebui să fie stabilite în conformitate cu cerințele prezentei directive, inclusiv cele de la articolele 8 și 11.

Nota 2: Numerele din această coloană se referă la punctele numerotate din anexa I.

Nota 3: Numai descriptorii calitativi bazați pe stare (1), (3), (4) și (6) care au criterii stabilite în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) sunt menționați în tabelul 1. Toți ceilalți descriptori calitativi, bazați pe presiune, prevăzuți în anexa I ar putea fi relevanți pentru fiecare temă.

Nota 4: Partea II din anexa la Decizia (UE) 2017/848 a Comisiei din 17 mai 2017 de stabilire a criteriilor și standardelor metodologice privind starea ecologică bună și specificațiile și metodele standardizate de monitorizare și evaluare, precum și de abrogare a Deciziei 2010/477/UE (a se vedea pagina 43 din prezentul Jurnal Oficial) cuprinde informații mai detaliate privind aceste grupuri de specii.

Nota 5: Partea II din anexa la Decizia (UE) 2017/848 cuprinde informații mai detaliate privind aceste tipuri principale de habitate.

M1

Tabelul 2

Presiuni antropice, utilizări și activități umane care au loc în mediul marin sau care afectează mediul marin

2a. Presiuni antropice asupra mediului marin

cu o relevanță deosebită pentru articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) și pentru articolele 9, 10 și 11

Temă	Presiune (nota 1)	Parametri posibili	Descriptori calitativi relevanți prevăzuți în anexa 1 (notele 2 și 3)
Biologice	Introducerea sau răspândirea unor specii alogene	Intensitatea, variația spațială și temporală, presiunea în mediul marin și, dacă este cazul, la sursă	(2)
	Introducerea de organisme patogene microbiene	Pentru evaluarea impacturilor de mediu ale presiunii, se selectează elementele ecosistemului și parametrii relevanți din tabelul 1	
	Introducerea de specii modificate genetic și translocarea unor specii indigene		
	Pierderea sau modificarea compoziției unor comunități biologice naturale ca urmare a cultivării altor specii de animale sau plante		
	Perturbarea speciilor (de exemplu, în locurile de înmulțire, de odihnă sau de hrănire) prin prezența umană		
	Scoaterea din mediul marin sau mortalitatea/vătămările unor specii sălbatice (prin pescuit comercial sau sportiv și alte activități)		(3)
Fizice	Perturbarea fizică a fundului mării (temporară sau reversibilă)		(6); (7)
	Pierderi fizice (din cauza schimbării permanente a substratului sau a morfologiei fundului mării și a extracției substratului fundului mării)		
	Modificări ale condițiilor hidrologice		
Substanțe, deșeuri și energie	Introducerea de nutrienți – surse difuze, surse punctiforme și depuneri atmosferice		(5)
	Introducerea de materii organice – surse difuze și surse punctiforme		
	Introducerea altor substanțe (de ex. substanțe sintetice, substanțe nesintetice, radionuclizi) – surse difuze, surse punctuale, depuneri atmosferice, fenomene acute		(8); (9)

▼ **M1**

Temă	Presiune (nota 1)	Parametri posibili	Descriptori calitativi relevanți prevăzuți în anexa I (notele 2 și 3)
	Introducerea de deșeuri (deșeuri solide, inclusiv micro-deșeurile)		(10)
	Zgomot antropic (impulsiv, continuu)		(11)
	Alte forme de energie (inclusiv câmpuri electromagnetice, lumină și căldură)		
	Introducerea de apă – surse punctuale (de exemplu apă sărată)		

2b. Utilizări și activități umane care au loc în mediul marin sau care afectează mediul marin

cu o relevanță deosebită pentru articolul 8 alineatul (1) literele (b) și (c) [numai activitățile marcate cu * sunt relevante pentru articolul 8 alineatul (1) litera (c)] și pentru articolele 10 și 13

Temă	Activitate
Restructurarea fizică a râurilor, a coastei sau a fundului mării (gestionarea apei)	Revendicarea de terenuri
	Canalizarea și alte modificări ale cursurilor de apă
	Protecția costieră și protecția împotriva inundațiilor*
	Structuri offshore (altele decât pentru petrol/gaz/surse regenerabile de energie)*
	Restructurarea morfologiei fundului mării, inclusiv dragare și depozitarea de materiale*
Extracția de resurse nebiologice	Extracția de minerale (rocă, minereuri metalifere, pietriș, nisip, cochilii)*
	Extracția de petrol și gaz, inclusiv infrastructura*
	Extracția de sare*
	Extracția de apă*
Producerea de energie	Producerea de energie din surse regenerabile (energie eoliană, energia valurilor și a mării), inclusiv infrastructura*
	Producerea de energie din surse neregenerabile
	Transportul energiei electrice și comunicații (cabluri)*
Extracția de resurse vii	Pescuit și recoltarea crustaceelor și moluștelor (în scop profesional sau recreativ)*
	Prelucrarea peștelui, crustaceelor și moluștelor*
	Recoltarea plantelor marine*
	Vânătoare și colectarea în alte scopuri*

▼ **M1**

Temă	Activitate
Cultivarea de resurse vii	Acvacultură – marină, inclusiv infrastructura*
	Acvacultură – în apă dulce
	Agricultură
	Silvicultură
Transport	Infrastructura de transport*
	Transport – maritim*
	Transport – aerian
	Transport – terestru
Utilizări urbane și industriale	Utilizări urbane
	Utilizări industriale
	Tratarea și eliminarea deșeurilor*
Turism și agrement	Infrastructură pentru turism și agrement*
	Activități de turism și agrement*
Securitate/apărare	Operațiuni militare [sub rezerva articolului 2 alineatul (2)]
Educație și cercetare	Activități de cercetare, de studiu și educaționale*

Note privind tabelul 2

Nota 1: Evaluarea presiunilor ar trebui să examineze nivelurile acestora în mediul marin și, dacă este cazul, ratele introducerii (din surse terestre sau atmosferice) în mediul marin.

Nota 2: Numerele din această coloană se referă la punctele numerotate respective din anexa I.

Nota 3: Numai descriptorii calitativi bazați pe presiune (2), (3), (5), (6), (7), (8), (9), (10) și (11), care au criterii stabilite în conformitate cu articolul 9 alineatul (3), sunt menționați în tabelul 2a. Toți ceilalți descriptori calitativi, bazați pe stare, prevăzuți în anexa I ar putea fi relevanți pentru fiecare temă.

*ANEXA IV***Lista orientativă de caracteristici de luat în considerare la stabilirea obiectivelor de mediu**

[menționată la articolul 10 alineatul (1) și articolul 24]

1. Acoperirea adecvată a elementelor care caracterizează apele marine aflate sub suveranitatea sau jurisdicția statelor membre într-o regiune sau subregiune marină.
2. Necesitatea de a fixa (a) obiective stabilind condițiile cerute potrivit definiției stării ecologice bune; (b) obiective măsurabile și indicatorii aferenți permițând asigurarea monitorizării și evaluării; și (c) obiective operaționale asociate unor măsuri de punere în aplicare concrete în vederea facilitării realizării acestora.
3. Determinarea stării ecologice care trebuie atinsă sau conservată și formularea acestei stări în termeni de proprietăți măsurabile ale elementelor care caracterizează apele marine ale unui stat membru, într-o regiune sau subregiune marină.
4. Coerența setului de obiective și absența conflictelor dintre ele.
5. Indicarea de resurse necesare la realizarea obiectivelor.
6. Formularea obiectivelor, inclusiv eventualelor obiective intermediare, asociate unui termen de realizare.
7. Specificarea indicatorilor prevăzuți pentru a monitoriza progresele și a orienta deciziile de gestiune în vederea atingerii obiectivelor.
8. Dacă este cazul, specificarea punctelor de referință (puncte de referință limită și țintă).
9. Luarea în considerare corespunzătoare a preocupărilor sociale și economice în stabilirea obiectivelor.
10. Examinarea setului de obiective de mediu, a indicatorilor aferenți și a punctelor de referință limită și țintă determinate în funcție de obiectivele generale stabilite la articolul 1, cu scopul de a determina dacă realizarea obiectivelor de mediu va avea drept consecință faptul că starea apelor marine aflate sub suveranitatea sau jurisdicția statelor membre într-o regiune marină să fie conformă acestor obiective.
11. Compatibilitatea obiectivelor de mediu cu obiectivele pe care Comunitatea și statele membre s-au angajat să le atingă în virtutea acordurilor internaționale și regionale aplicabile, reținându-le pe cele mai pertinente pentru regiunea sau subregiunea marină în cauză, în vederea atingerii obiectivelor stabilite la articolul 1.
12. Odată întrunit setul de obiective de mediu și indicatorii aferenți, toate acestea trebuie examinate în ansamblu în lumina obiectivelor stabilite la articolul 1, cu scopul de a determina dacă realizarea obiectivelor de mediu va avea drept consecință faptul că starea mediului marin să fie conformă acestor obiective.

*ANEXA V***Programe de monitorizare**

[menționate la articolul 11 alineatul (1) și articolul 24]

1. Necesitatea de a furniza informații permițând evaluarea stării ecologice și estimarea distanței restante și a progreselor deja realizate înspre starea ecologică bună conform anexei II și a criteriilor și normelor metodologice care trebuie definite prin aplicarea articolului 9 alineatul (3).
2. Necesitatea de a asigura obținerea de informații care fac posibilă identificarea indicatorilor adecvați pentru obiectivele de mediu prevăzute la articolul 10.
3. Necesitatea de a asigura obținerea de informații care permit evaluarea impactului măsurilor menționate la articolul 13.
4. Necesitatea de a include activități pentru a determina cauza deteriorării și eventualele măsuri corective care trebuie luate pentru a reface starea ecologică bună, în cazul în care au fost observate devieri de la această stare.
5. Necesitatea de a furniza informații asupra poluanților chimici prezenți în speciile destinate consumului uman în zonele de pescuit comercial.
6. Necesitatea de a include activități pentru a confirma că măsurile corective antrenează schimbările dorite și nu au niciun efect secundar indezirabil.
7. Necesitatea de regupare a informațiilor în funcție de regiunile sau de subregiunile marine conform articolului 4.
8. Necesitatea de a asigura comparabilitatea abordărilor și metodelor de evaluare în și între regiuni și/sau subregiuni marine.
9. Necesitatea de a pune la punct specificări tehnice și metode standard pentru monitorizarea la nivel comunitar în măsură de a permite comparabilitatea informațiilor.
10. Necesitatea de a garanta, în măsura posibilului, compatibilitatea cu programele existente elaborate la nivel regional și internațional în scopul favorizării coerenței între aceste programe și de a evita eforturi duble, folosind orientările de monitorizare cele mai pertinente pentru regiunea sau subregiunea marină în cauză.
11. Necesitatea de a include, în evaluarea inițială prevăzută la articolul 8, o evaluare a principalelor schimbări în condițiile ecologice și, dacă este cazul, probleme noi și viitoare.
12. Necesitatea de a trata, în evaluarea inițială prevăzută la articolul 8, elementele pertinente enumerate în anexa III, inclusiv variabilitatea lor naturală și de a evalua progresul spre realizarea obiectivelor de mediu stabilite în conformitate cu articolul 10 alineatul (1), utilizând după caz, indicatorii stabiliți și punctele lor de referință limită și țintă.

*ANEXA VI***Programe de măsuri**

[menționate la articolul 13 alineatul (1) și articolul 24]

1. Controlul intrărilor: măsuri de gestionare care influențează dimensiunea permisă a activității umane.
2. Controlul ieșirilor: măsuri de gestionare care influențează gradul de perturbare permis asupra componentelor ecosistemului.
3. Controlul distribuției spațiale și temporale: măsuri de gestionare care influențează locul și momentul în care este permisă o activitate.
4. Măsuri de coordonare a gestionării: instrumente care garantează ca gestionarea este coordonată.
5. Măsuri de ameliorare a urmăririi, dacă este fezabil, a poluării marine.
6. Măsuri de stimulare economică: măsuri de gestionare care, datorită interesului economic pe care-l prezintă, stimulează utilizatorii ecosistemelor marine să acționeze în așa fel încât să contribuie la atingerea stării ecologice bune.
7. Instrumente de atenuare și remediere: instrumente de gestionare care orientează activitățile umane spre o restaurare a componentelor deteriorați ai ecosistemelor marine.
8. Comunicarea, participarea părților interesate și sensibilizarea publicului.